

Marianne Kleed je aan, Stefan. Het is tijd om naar school te gaan.
Jezus Christus.
Black Out.

Scène 5

Licht aan. Francisca omhelst Marianne. Stefan zit met stripboek naast hen op de grond.

Francisca Ik weet alles. Bruno heeft me meteen opgebeld. Ik heb tegen hem gezegd: 'Eindelijk is die Marianne van jou wakker geworden.' Bedoel je het zo? Meen je het überhaupt serieus?

Marianne Ik kan nu niet praten, Francisca.

Francisca Ik zie hem vanavond in het theater.

Ik ben helemaal opgewonden.

Donald Duck is de enige stripfiguur die ik in mijn klas toelaat. Ik stimuleer zelfs dat zijn verdrietige avonturen worden gelezen. De kinderen komen aan de hand van dit altijd te kort komende dier meer aan de weet over de bestaansvormen, dan hen hier anders ooit zal lukken, in deze goed gesitueerde sfeer van huizen, en grondbezitters, waar het leven alleen bestaat uit het naspelen van televisie.

En wat ga je nu doen, alleen?

Marianne In de kamer zitten en raad noch daad weten.

Francisca Neen, serieus. Is er iemand anders?

Heb je erover nagedacht waar jullie tweeën van gaan leven?

Marianne Nee. Maar ik wil graag weer gaan vertalen. De uitgeverij is altijd tevreden geweest over mijn werk. Zij hebben mij nog regelmatig werk aangeboden.

Francisca Romans? Gedichten? En zoiets dan voor 20 gulden per pagina, drie gulden per uur.

Marianne Een gulden per uur, geloof ik.

Francisca Ik zou graag willen dat je zo gauw mogelijk bij onze groep komt. Je zult zien; We zijn een gemeenschap waar elk van ons opbloeit. En we wisselen geen kookrecepten uit. Je weet niet half hoeveel paradijselijks er onder vrouwen mogelijk is. Heb je eigenlijk ooit alleen geleefd?

Ik wel. En ik veracht het alleen zijn. Ik veracht mezelf als ik alleen ben. Bruno zal trouwens voorlopig bij mij komen wonen. Tenminste, als jij hem niet, zoals ik vermoed, vanavond weer terug wilt hebben. Ik kan het allemaal nog niet geloven. Absoluut niet. En toch ben ik enthousiast, Marianne, en merkwaardig genoeg, trots op jou.

Hou je taai liefste.

Francisca af.

Stefan Jezus Christus.

Black Out.

Scène 6

Licht aan. Marianne zit op stoel voor t.v. Achter haar opent de schrijver behoedzaam de voordeur.

Schrijver Sind Sie alein? Sei Sola? Ben je alleen?

Marianne Het kind is bij mij, zoals altijd. Het slaapt.

Schrijver Ik ben ook alleen. Het is een heldere nacht. Ik kan omhoog kijken tot aan de heuvels waar jij woont. Werk jij ook flink aan mijn vertaling, Marianne? Of zit je alleen maar te kijken in de eenzaamheid?

Marianne Ik ben vanmiddag met Stefan naar de stad geweest. Hij is zo merkwaardig. Hij houdt van de buildings, de metro's, de tankstations.

Schrijver Misschien is dat wel de nieuwe schoonheid die je nog niet kan zien. Ik hou ook van de stad. Wat ga je nu doen, Marianne?

Marianne In de kamer zitten en raad noch daad weten.

Schrijver Slik je tabletten?

Marianne Soms, om wakker te blijven.

Schrijver Ik wil daar liever niets over zeggen omdat je toch elke waarschuwing als een inmenging in je privé-leven

Ik rooster intussen je brood.
Ze loopt naar de spiegel in de gang.
Marianne Jezus, Christus.
Black Out.

Vierde scène: Francisca

De bel gaat. Marianne doet open. Francisca en Stefan staan voor de deur. Het kind holt binnen.

Francisca Ik weet alles. Bruno heeft me meteen opgebeld. Ik heb tegen hem gezegd: 'Eindelijk is die Marianne van jou wakker geworden.' Bedoel je het zo? Meen je het überhaupt serieus?

Marianne Ik kan nu niet praten, Francisca.

Francisca Ik zie hem vanavond in het theater. Ik ben helemaal opgewonden.

Marianne glimlacht. Stefan komt tussen de beide vrouwen instaan. Hij leest een stripverhaal.

Francisca Die eend is de enige stripfiguur die ik in mijn klas toelaat. Ik stimuleer zelfs dat zijn verdrietige avonturen worden gelezen. De kinderen komen aan de hand van dit altijd te kort komende dier meer aan de weet over de bestaansvormen dan hen hier anders ooit zal lukken, in deze goed gesitueerde sfeer van huizen, en grondbezitters, waar het leven alleen bestaat uit het naspelen van televisie.

Marianne en Stefan kijken elkaar aan.

Francisca En wat ga je nu doen, alleen?

Marianne glimlacht.

Marianne In de kamer zitten en raad noch daad weten.

Francisca Nee, serieus. Is er iemand anders?

Marianne kijkt naar Stefan.

Francisca Heb je erover nagedacht waar jullie tweeën van gaan leven?

Marianne Neen. Maar ik wil graag weer gaan vertalen. De uitgeverij is altijd tevreden geweest over mijn werk. Zij hebben mij nog regelmatig dingen aangeboden.

Francisca Romans? Gedichten? En zoiets dan voor 400 fr. per pagina, uurloon 60 fr.

Marianne 300 fr. per pagina, geloof ik.

Francisca Ik zou graag willen dat je zo gauw mogelijk bij onze groep komt. Je zult zien; We zijn een gemeenschap waar elk van ons opbloeit. En we wisselen geen kookrecepten uit. Je weet niet hoeveel paradijselijks er onder vrouwen mogelijk is. Heb je eigenlijk ooit alleen geleefd.

Marianne schudt haar hoofd.

Francisca Ik wel. En ik veracht het alleen zijn. Ik veracht mezelf als ik alleen ben. Bruno zal trouwens voorlopig bij mij komen wonen. Tenminste, als jij hem niet, zoals ik vermoed, vanavond weer terug wilt hebben. Ik kan het allemaal nog niet geloven. Absoluut niet. En toch ben ik enthousiast, Marianne, en merkwaardig genoeg, trots op jou.

Ze trekt Marianne naar zich toe.

Francisca Hou je taai, liefste.

Ze zoent Marianne. Francisca vertrekt. Het kind kijkt

Marianne aan. Het haalt zijn schouders op. Marianne lacht. Het kind loopt de slaapkamer in.